

Редакція:

10.11.2023

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 10 листопада 2023 р. N 1177

Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. N 1765 і від 9 грудня 2015 р. N 1029

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. N 1765 "Про порядок встановлення та застосування правила адвалорної частки та виконання виробничих і технологічних операцій" (Офіційний вісник України, 2006 р., N 51, ст. 3416; 2012 р., N 40, ст. 1521; 2019 р., N 21, ст. 719) і від 9 грудня 2015 р. N 1029 "Про затвердження Порядку верифікації (перевірки достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України" (Офіційний вісник України, 2015 р., N 100, ст. 3448; 2021 р., N 25, ст. 1174) зміни, що додаються.
2. Ця постанова набирає чинності через 45 днів з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

Інд. 67

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2023 р. N 1177

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. N 1765 і від 9 грудня 2015 р. N 1029

1. У вступній частині постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. N 1765 цифри "40" замінити цифрами "36".
2. У постанові Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. N 1029:
 - 1) у вступній частині постанови цифри "47" замінити цифрами "45";

2) Порядок верифікації (перевірки достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з України, затверджений зазначеною постановою, викласти в такій редакції:

"ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2015 р. N 1029
(в редакції постанови Кабінету Міністрів
України
від 10 листопада 2023 р. N 1177)

**ПОРЯДОК
верифікації (перевірки достовірності) сертифікатів і декларацій про походження товару з
України**

1. Цей Порядок визначає процедуру здійснення Держмитслужбою, митницями верифікації (перевірки достовірності) сертифікатів про походження товару з України, виданих уповноваженими на це компетентними органами (організаціями) (далі - сертифікати), і декларацій про походження товару з України, оформлених підприємствами-виробниками та/або експортерами товару (далі - декларації).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Митному кодексі України та угодах про вільну торгівлю.

3. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів і декларацій здійснюється на підставі отриманого Держмитслужбою запиту митного органу країни ввезення товару або відповідно до статей 337¹ та 345 Митного кодексу України.

4. У разі коли в запиті митного органу країни ввезення товару недостатньо відомостей для здійснення верифікації (перевірки достовірності), Держмитслужба надсилає такому органу повідомлення про необхідність надання додаткової інформації.

5. Верифікація (перевірка достовірності) здійснюється митницею, що видала сертифікат або у зоні діяльності якої розміщується компетентний орган (організація), що видав сертифікат, або підприємство-виробник та/або експортер товару, яке оформило декларацію.

Якщо експортер не є виробником товару, до верифікації (перевірки достовірності) залучається митниця, у зоні діяльності якої розміщено підприємство-виробник товару.

6. Верифікація (перевірка достовірності) здійснюється з метою визначення автентичності сертифіката і декларації та достовірності відомостей, що містяться в них, шляхом:

1) отримання підтвердження факту видачі сертифіката уповноваженим на це компетентним органом (організацією), оформлення декларації підприємством-виробником та/або експортером товару;

2) перевірки відповідності інформації, зазначеної у сертифікаті або декларації, інформації, наявній у митниці або отриманій від компетентного органу (організації), що видав сертифікат, або підприємства-виробника та/або експортера товару, що оформив декларацію;

3) встановлення у разі потреби автентичності бланка сертифіката, відбитка печатки та підпису відповідної посадової особи компетентного органу (організації), що видав сертифікат, або декларації, оформленої підприємством-виробником та/або експортером товару.

7. Перевірка достовірності відомостей, що містяться в сертифікаті або в декларації, проводиться шляхом:

1) перевірки товару, зазначеного у сертифікаті або декларації, на відповідність вимогам, установленим відповідною угодою про вільну торгівлю;

2) визначення критерію достатньої переробки;

3) порівняння інформації, яка міститься в сертифікаті або в декларації, з інформацією, зазначеною в зовнішньоекономічному договорі (контракті), комерційних та транспортних документах;

4) проведення митницею у разі потреби у порядку, встановленому законом, безпосередньо на підприємствах перевірки виробництва ними товарів та первинної документації, пов'язаної з таким виробництвом.

8. Про результати верифікації (перевірки достовірності) митниця інформує Держмитслужбу у строки, що не перевищують:

60 календарних днів з дня надходження до митниці запиту від Держмитслужби - у разі верифікації (перевірки достовірності) сертифіката, виданого компетентним органом (організацією), який не є митницею;

90 календарних днів з дня надходження до митниці запиту від Держмитслужби - у разі верифікації (перевірки достовірності) сертифіката, виданого митницею, або декларацій;

п'ять календарних днів з дня формування митницею довідки про результати верифікації (перевірки достовірності), здійсненої відповідно до статей 337¹ та 345 Митного кодексу України.

Зазначені строки можуть бути продовжені за рішенням керівника митниці, але не більш як на 15 календарних днів.

9. У разі виявлення порушення вимог, встановлених угодами про вільну торгівлю, підробки (фальсифікації) сертифіката або декларації, недостовірності даних, внесених до такого сертифіката або цієї декларації, митниця повідомляє відповідному компетентному органу (організації), підприємству-виробнику та/або експортеру товару про виявлені порушення.

Сертифікат, що містить недостовірні дані, підлягає анулюванню компетентним органом (організацією), яким видано такий сертифікат.

10. Держмитслужба повідомляє митному органу країни ввезення товару про результати верифікації (перевірки достовірності) сертифікатів і декларацій, здійсненої на підставі запиту, у найкоротший строк, але не більше шести місяців з дня надіслання такого запиту, якщо інше не передбачено відповідною угодою про вільну торгівлю.

У разі надходження інформації про порушення вимог, встановлених відповідною угодою про вільну торгівлю, виявлення підробки (фальсифікації) сертифіката або декларації, недостовірності даних, внесених до сертифіката або декларації, та анулювання сертифіката за результатами верифікації (перевірки достовірності), здійсненої відповідно до статей 337¹ та 345 Митного кодексу України, Держмитслужба повідомляє про це митному органу країни ввезення товару у найкоротший строк.

11. Держмитслужба повідомляє митному органу країни ввезення товару про неможливість установити достовірність сертифікатів або декларацій у разі наявності однієї з таких підстав:

1) визнання судом підприємства-виробника товару банкрутом;

2) ліквідації підприємства-виробника товару згідно із законодавством України;

3) припинення виробництва товару;

4) наявності інших обставин, що не дають змогу здійснити верифікацію (перевірку достовірності).

12. Компетентний орган (організація), підприємство-виробник та/або експортер товару зберігає копії сертифікатів або декларацій та інших документів, необхідних для перевірки даних, зазначених у такому сертифікаті або декларації, не менше трьох років з дати видачі сертифіката або оформлення декларації, якщо інше не передбачено угодами про вільну торгівлю.

13. Запити митних органів країни ввезення товару та інші матеріали щодо результатів верифікації (перевірки достовірності) сертифіката і декларації зберігаються у справах митниці протягом трьох років з дня надіслання такого запиту, якщо інше не передбачено угодами про вільну торгівлю.

14. Інформація, надана Держмитслужбі, митниці компетентним органом (організацією), виробником та/або експортером товару для цілей верифікації (перевірки достовірності), не може бути розголошена без спеціального дозволу суб'єкта, осіб чи органу, що надав таку інформацію, зокрема передаватися третім особам, у тому числі іншим органам державної влади, крім випадків, визначених Митним кодексом України та іншими законами України."
